

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy óra	1 "
Egyes szám 4 kr.	

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady (fő-) utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési írdákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Az új helyzet.

Nagybecskerek, május 17.

Igaz emberek okos szavainak hatását tették a vármegye közgyűlésére és bizonyára ezt fogják tenni a megye egész közönségére is azok az enuncziációk, melyek a megye három oszlopos tisztviselőjének kijelentéseiben hangzottak el tegnap, a nagy restauráló közgyűlés első napján.

A megye főispánja — mint az államhatalomnak végrehajtó képviselője — finom tapintattal jegyzé meg a választásokra célozva, hogy a mennyiben azok egyesekre nézve pártkérdést képeznek, ő ezen evolúciót is tisztán a közigazgatás szempontjából kíséri és nem kételkedik abban, hogy a megyei törvényhatóság bölcsessége megtalálja azt az utat, mely főleg a két legfontosabb állás betöltésénél támadt pillanatnyi zavarból kivezeti a megye közhangulatát.

Ebben a megnyugtató meggyőződésekben indult meg első sorban az alispánválasztás harca és mindazok a kik ezt megharcolták, megegyeznek abban, hogy Torontál vármegye közönsége egy komoly garancia tudatában foghat ismét mindennapos ügyéhez, bajához, mert a példát sta-

tuáló rendben lezajlott választások után legszivesebben azok nyújták a béke-jobbót, a kik talán a campagne elején a legkiméletlenebb támadások bántásait türték hideg vérrrel és férfias önmegtartóztatással.

Szebb, emberiesen igazabb szavait a mindenek fölött való közért kívánható áldozatnak alig mondhatta volna Daniel alispán, mint a hogy eskübe-szédében tette, midőn a bizalom nagyságának meghatottságában, állása fontosságának tudatában és férfias becsvégyának egész erejében ígérte, hogy a megye első tisztviselői állásának becsülettel fog megfelelni, és annak a szent kötelességnek, melyre csak az imént hangzott el esküje: egész életét szenteli, mert nincsen más vágya s attól a nevezetes perctől nem létezik már számára más hivatás, mint Torontál szellemi és anyagi fölvirágoztatása abban a szellemben, a melyet e nagy megye magyarságának és közigazgatásának speciális, sok gondot igénylő érdekei lelkére kötnek.

Jól eső viszhangot adott ebben a tudatban a megye új főjegyzője is beköszöntő beszédében, melyre talá-
lőbb kifejezést alig találhatnánk, minthogy az éppen olyan szép volt mint igaz. És akkor, midőn férfiasan

emelkedett szavaiban mondta ki, hogy — amint istene tudni adta és lelkiismerete parancsolta — kötelességet teljesíti, bizonyára nem akadt egy kételkedő elme sem a gyülekezetben, mely ezt a fogadást föltétlenül ne tudta volna hinni, főleg ha jól, komolyan gondolkozóra vette azokat a szavakat, melyeket Hegedüs főjegyző nyomban utána tett, s akkora határozottsággal jelenté ki, hogy a közérdeken kívül semmi másnak alá nem rendelhető elhatározás bátorságával tölti be hivatásszerű munkakörét.

Valóban nagy kishitűség kellene ahhoz, hogy e három enuncziáció gyönyörű összhangját, bár ki is a kételkedés szavával zavarni tudja. És alig hisszük, hogy e tekintetben bárminő ilyen jelenséggel is találkozni már csak azon újabb fejlemények folytán sem, melyek a mai második nap választásait is a legegységesebben nyilvánuló közóhajnak megfelelőleg tették valósággá.

Közpályán is úgy van, hogy ha valaki csatába megy, legyen elkészülve, hogy sebeket kap; a sokféle érdekek retortáján keresztül verődött választási verdiktek éppen így nem hagyhatnak mindenkit érintetlenül. De az önfeláldozásnak legszebb szerepe ott

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Beszélgetés a közönséggel.*)

(Monolog.)

Irta: Törös Tivadár.

S z i n.

(Elegánsan butorozott szalon. Középen bejárással. A baloldali sarokban kis díszasztal, puffal.)

Virányiné. (Fiatal özvegy. Estélyi toaletben. Sietve bejön. Fölületes bók után.) Éppen itt időztem a szinfalak mögött, és fölszólitottak, hogy töltsék én is be husz perczet, és csevegjek egy kicsit önökkel. (Leül a kis asztal mellé.) De bocsánat... most jut eszembe, hogy be sem mutattam magamat. (Föláll.) Azt hiszem, hamar tulesem rajta. (Előre jön.) Az én nevem... ott van a szinlapon. Talán el is hagyhatjuk a többit. Különben is nagyon furcsa volna (nevet), mert képzeljék csak el, hogy ha önök is mind, mind bemutatnák magukat, talán reggelig sem mennének el innen. Aztán milyen mulatságos lenne! Először persze a férfiak kezdenék a bemutatást. Igen, de honnan? A páholyokból, a földszintről, vagy a második emeletről?! (Nevet.) A szökek azt hinnék,

* Előadta a „Magyar nyelvtérjesztő egyesület” május 15-iki színházi estélyén: Vukovics Aranka kiasasszony. Szerk.

hogy a miért én barna vagyok, hát bizonyosan nekik adnám az elsőseget. Az öregek a koruknál fogva, a fiatalok éppen azért, hogy azok kezdenék el a nevüket mondogatni. Az ismerősökkel plane nem lehetne birni! Valamennyien egyszerre szöknének föl ültükből, hogy ide jöjjenek a szinpadra. Hol fogadnék én itt el annyi férfit, aztán (szemérmes negédességgel) mit mondanának a többi asszonyok egy ilyen szegény özvegyasszonyra, hogy annyi férfi jár hozzá. — Nem, nem, ez lehetetlen. (Átmegy a másik oldalra.) Pedig nagyon szeretnék egynehány urat a nevén is ismerni, (Tettetett szigorral) hogy itt, ennyi asszony és leány előtt mondjam el nekik, hogy mi, asszonyok, hogyan vélekedünk róluk. (Mintegy jó gondolatától megkapva, a páholyok hölgyei felé int a karjaival.) Tudják mit, hölgyeim, ha már úgy együtt vagyunk, beszélgessünk a férfiakról! Tetszik? — Igen? (Tapsol.) Pompás! Felséges dolog lesz! Képzeljék csak el: mi mindent elmondhatunk róluk, míg nekik muszáj lesz hallgatni. (Nevet.) Egy szót se szólhatnak! Nagyszerű helyzet! (Hirtelen a földszintre mutatva.) Látják? Már is hogy fészkelődnek! Bizonyosan a legnagyobb része azon töri a fejét, hogy innen megszökjék. Ahá? De vigyázzunk rájuk! (A kijáratok felé szólva.) Egy férfit

se szabad kibocsátani! Se öreget, se fiatal! Mind egyformák. (Tettetett szigorral néz végig itt-tott a férfiakon.) Hadd érezzék egyszer ők is azt, mit mi, szegény asszonyok annyiszor értünk meg, mikor otthon velünk zsarnokoskodtak minden semmiségért. (Sohajt.) Ah, ezek a férjek! Milyen gonoszok egytől-egyig. Ha mi, szegény asszonyok egy ártatlan tekintetet váltunk egy más férfival, ha valakinek egy kicsit közelebb hajlunk az arczához, — hogy megértsük a mit mond, — vagy barátságosan megszorítjuk a kezét, akkor már forgatják a szemeiket, (mutatja) nagyokat fujnak, (mutatja) föl-s alá rohannak a szobában, (mutatja) ott hagyják az ebédet, és nagy méreggel elrohannak — valamelyik másik asszonynak udvarolni. — És milyen furtangosak! Miket ki nem találnak, hogy a feleségük mellől megszökjenek! Ha a férj uram ügyvéd, akkor minden hónapban egyszer Budapestre kell utazni, mert (komikus fontoskodással) a Kuriánál valami fontos kört kell megnézni. Persze azok a kuriai bírák mind olyan jóképű kedélyes urak, a kik boros üvegek és cigánymuzsika mellett tárgyalnak valamelyik étteremben, és egyik-másik kuriai bíró ilyenkor (a közönség elé jön egészen, szájhoz tartott kézzel sugja) szoknyában jár. (Kihívólag a földszint valamelyik férfi-

Mai számunkhoz hivatalos melléklet nem csatoltatott

kezdődik, midőn a közóhaj nyilvánulása előtt, háttérbe tudjuk szorítani személyes sérelmeinket.

Ez a közóhaj nyilvánult tegnap és ma Torontál székházának födele alatt és ennek a nyilvánulásnak a ténye int most mindnyájunkat újra egy csoportba, dolgozni és küzdeni ezért a mi szűkebb hazánkért, mely az ország boldogulásának egy föltételét hordja mindenha előrehaladásában.

Torontálvármegye tavaszi közgyűlése.

(Második nap.)

A közgyűlés mai második napja sokkal csekélyebb érdeklődés mellett folyt le. A bizottsági tagok tekintélyes része már távozott s a helyben lakó bizottsági tagokon kívül jobbra csak azon járások képviselői maradtak itt, a kiket valamelyik választás közvetlenül érdekelt.

A közgyűlési teremben ma már kényelmesen elhelyezkedhetett mindenki, s általában a hangulat is csendesebb volt és békésebb, mint tegnap.

A karzatokon is nélkülöztük azokat az izgatottságtól piruló női arcokat és lelkesen villogó szemeket, a melyek tegnap annyira hevítették és biztatták a küzködő feleket.

A közgyűlés lefolyásáról a következő részletes tudósítást közölhetjük:

Az ülést Rónay Jenő, főispán pontban tíz órakor nyitotta meg.

Az első tárgyat a részleges tisztújítás folytatása képezte. Elsőben is a szavazatszedő küldöttségek alakították meg a következőképen:

Az I-ső szavazatszedő küldöttség elnöke: Jorgovics József, záradfőnök; tagjai: Krsztics János, Nikolics Bogdán, Klein Mór dr. és Schiller Lipót.

A II-ik szavazatszedő küldöttség elnöke: Marschan, jószágigazgató; tag-

jai: Réczey Gyula, Karácsonyi Andor és Gyertyánffy László.

Elnöklő főispán azután jelenti, hogy az antalfalvi főszolgabírói állásra a kijelölő bizottság által a következők jelöltettek ki: Jablonszky Miklós, Szavics Gerő és Fóris József.

Választásra ez alkalommal nem került a sor. A bizottsági tagok egyhangú felkiáltással Jablonszky Miklós főispáni títkárt választották meg antalfalvi főszolgabíróvá.

Következett az elhalálozás folytán megüresedett nagy-kikindai főszolgabírói szék betöltése.

A kijelölő bizottság a következőket kandidálta: Kajtár Jenő, Uzbasich Gáspár és Grób Béla.

Rónay Jenő főispán jelenti, hogy 20 tag aláírásával a szavazás megejtése iránt kérvény adatott be, minek következtében a szavazást elrendeli, s ennek tartamára az ülést felfüggeszti.

A szavazás befejeztével a főispán az ülést újból megnyitotta, s felhívta a szavazatszedő küldöttségek elnökeit, hogy jelentésüket terjesszék elő.

Jorgovics József az I-ső szavazatszedő küldöttség vezében jelenti, hogy a küldöttségnél befolyt összesen 87 szavazat. Ebből esett Gróbra 57 és Kajtárra 30.

Marschan a II-ik küldöttség nevében jelenti, hogy ott összesen 95 szavazat folyt be.

Ebből Grób 53 szavazatot és Kajtár 42 szavazatot nyert.

Elnök ezután összegezi az eredményt. Befolyt összesen 182 szavazat. Ebből Grób Béla 110-et, Kajtár 72 szavazatot kapott. Ennélfogva Grób Béla 38 szavazattöbbséggel nagy-kikindai főszolgabíróvá választott.

Következett a második aljegyzői állás betöltése, a mely Pap Géza dr. lemondásával üresedett meg.

Kijelöltettek: Feilitzsch Bertalan báró és Szilágyi Albert aljegyzők.

Miután 20 bizottsági tag szavazást kért, a szavazás elrendeltetett.

Beadatott összesen 113 szavazat, a melyből Feilitzsch Bertalan báró 111-et, Szilágyi Albert pedig 2 szavazatot kapott s így Feilitzsch Bertalan báró 109 szótöbbséggel II-ik aljegyzővé választott.

Az ötödik aljegyzői állásra a közgyűlés egyhangulag nagy lelkesedéssel Hegedüs János tb. aljegyzőt választotta meg.

Elnöklő főispán ezután előterjeszti, hogy a szolgabírák megválasztása következik. A kijelölő bizottság tegnap csak két szolgabírói állásra nézve tette meg a kijelöléseket. A mai napon azonban Grób Béla megválasztásával egy harmadik szolgabírói állás is megürült. Erre nézve a kijelölő bizottságnak szintén meg kell tennie a kijelöléseit. Miután pedig a bizottság tagjai közül időközben már többen távoztak, az eltávoztak helyét ujakkal kell betölteni.

Ilykép a kijelölő bizottság tagjaivá lettek a törvényhatósági bizottság részéről: Schaffer Antal pápai prelat; a főispán által pedig a két eltávoztott tag helyett kineveztetett: Jorgovics József és Schwarcz Mihály.

A kijelölő bizottság ezután megtette a kijelöléseit, s az ülésnek újból való megnyitása után Rónay Jenő főispán előterjesztette, hogy az első szolgabírói állásra jelöltettek:

Szépffy Elemér, Dömötör Dezső és Bogcha Márton közigazgatási gyakorolók.

A törvényhatósági bizottság felkiáltással, csaknem egyhangulag Szépffy Elemért választotta meg.

A második szolgabírói állásra jelöltettek:

Bogcha Márton, Micskey Vincze és Dömötör Dezső.

csoportjához.) Talán nincs igazam? Álljon föl az a férfi, a ki úgy találja! (Körülnéz.) Ugy-e hogy nem mozdul egyik se! Örvidenek, hogy nem tudom egyik-másiknak a nevét. Ez szerencse is, mert akkor elmondanám arról az orvos urról is, hogy bizonyos időközben mindig azzal szökik meg az asszony mellől, hogy valami nehéz beteghez megy falura. Melenczére, Torákra és az isten tudja, hogy hova. És annak a szegény nehéz betegnek csinos, gödrös arcocskája és csattanós szája van, (élénken) és olyan gyöngye, de olyan gyöngye a lelkem, hogy amikor a doktor ur megérkezik, mindjárt a karjaiba omlik és ha az ember nem tudná, hogy gyógyítja a doktor ur, azt kellene hinni, hogy ölegeti! (Föl s alá jár.) És mi, szegény asszonyok mindezt türjük és még hozzá (a földszintre fixirozva) azt veszem észre, hogy a tisztelt urak közül némelyik még nevet is. Ám jó, elveszem én önöknek is a kedvét. (Hirtelen észébe jut) Jaj, de nem lehet! Mindjárt vége a husz percznek! Pedig a hölgyek megengedték volna, hogy folytassam és amilyen ravaszok az urak, még ők is beleegyeztek volna. Kitelne tőlük az is, hogy folyton nevetnének, egyik-másik talán brávo!-t kiáltana és csak az egyikre vagy a másikra kellene, hogy úgy sóhajtván egyet kacsintsak, (teszi) és nyomban utánam zudulna a taps. Mert vall-

juk be, tudnak ők udvariasak is lenni. Olykor olyan kedvesek. Abrándosan tudnak nézni (mutatja,) hamiskásan pödrik a bajuszukat, (mutatja,) vagy olyan gyöngéden fogják meg az ember kezét, (sóhajtván) hogy önkénytelenül ott felejtjük a mieinket. De azért legyünk ovatosak és — ejnye az a husz percz! Most már csak ugyan mennem kell. Pedig olyan szívesen maradtam volna itt! Ugy-e önk is szívesen láttak? (A földszintre leint.) Nem a férfiakról kérdeztem! Hanem önöktől (körbe futja tekintetével a páholyok hölgyeit) hölgyeim! Ugy-e milyen jó lett volna? Persze hogy igen! Beszélgettünk volna sok mindenről, csak arról a csunya politikáról nem. Ugy-e az unalmas? Az a férfiaknak való; azon szoktak ők összeveszni, de csak azért, hogy sürűbben (mutatja) ürüljenek ki a boros poharak. — Vagy talán mégis a dinamitról beszélnének? Hiszen ez is régi dolog, és minden családban vannak olyan bombák, amik akkora nagy zajjal szoktak szétpattanni, hogy a szomszédok is meghallják. Például: A férjem uram reggel vetődik haza. Bomba! A második gyerek is leány. Nagy bomba! A férjem uram alkalmatlan időben toppan be a menyecske lakosztályába. Még nagyobb bomba! Megérkezik az anyós. Rettenetes, óriási bomba! — De az anyós vicczek már nem divatosak; ezek helyett a nagy-

becskereki ártézi kutakra próbál nálunk mindenki valami szellemeset mondani. Nóta is van róluk, olyan nehezen készülnek szegények. Egy kis bakfis emlékkönyvében olvastam tegnap az ártézi kutat ábrázoló kép alatt ezeket a sorokat: (Dudolva.)

Furjad csak, furjad csak keservesen
Hogy a Bega ki nevéssen.
Mint a pelyva annyi a pénz
Muzsalyába,
Mózes t keres a kutfuró
Bujába.

De Mózes a vesszejével nem jön, hogy vizet fakasszon. Bizonyosan a becskereki korcsmárosok tartják fogva valahol. Különben van még valami Becskereken, ami még az ártézi kutaknál is nehezebben megy: A magyar czégtáblák. De (kérdőleg) ne mondják meg senkinek, hogy tőlem hallották! Inkább mondják meg nekem, hogy az alispánválasztásnál ki lesz a vivát? Vagy azt már mindenki tudja? Hej, milyen áldomást iszunk holnap! Én is ott leszek és csak úgy fogom fujni (dudolva). „Az alispán kalapomra rózsát tett“ . . stb.) Hanem előbb mi hölgyek ott leszünk a restauráció alatt a karzaton. Megegyeztünk? Igen? Hát kezét rá! (Mintegy mutatva, hogy nem léphet le a szinpadról.) Jaj, de nem lehet. No de se baj; csináljuk úgy asszonyosan a bucsuzást! (Csókokat intve hátrál) Pá, pá, pá! (El.)

A közgyűlés felkiáltással Bogcha Mártont választotta meg.

A harmadik szolgabírói állásra mind a négy pályázót jelölte a bizottság. A jelöltek a következők voltak:

Vogl Dezső, Bartóffy István, Dömötör Dezső és Micskey Vincze.

Ez állást szavazás útján töltötték be, mivel husz bizottsági tag szavazást kért.

A szavazás folyamán beadott összesen 96 szavazat. Ebből Vogl Dezsőre esett 75 szavazat, Bartóffyra 18, Micskeyre 2 és Dömötörre 1. Ilyképp Vogl Dezső 54 szavazattöbbséggel szolgabíróvá választott.

Az ujonnan megválasztott tisztviselők nyomban letették az esküt.

Rónay Jenő főispán ezután kéri a törvényhatósági bizottságot, hogy az ujonnan megválasztott tisztviselők illetményeit a jövő hó elsejétől kezdve folyósítsa. (Helyeslés.) Köszönetet mond ezután a törvényhatósági bizottság tagjainak, valamint a kijelölt és szavazatszedő bizottságok tagjainak, a miért szivesek voltak a választások folyamán segédkezet nyújtani.

Kis János dr. a közgyűlés nevében mond köszönetet a főispánnak a tapintatos és buzgó vezetésért. (Általános, hosszantartó éljenzés.)

Végül a főispán a közgyűlés folytatását holnap délelőtt 10 órára tűzte ki.

HIREK.

— Nagy fáklászenét rendeztek tegnap este Torontál vármegyének Nagybecskerekben időzött törvényhatósági bizottsági tagjai: Rónay Jenő főispán és Daniel László ujonnan megválasztott alispán tiszteletére. Az imponáns menet, kísérve százakra menő közönségtől, a „Korona“-szálloda előtt indult meg és a Hunyady-utcán jött föl a megyeháza elé, a hova érve, dörgő éljenzéssel fogadták az erkélyen megjelent Rónay Jenő főispánt és egyik ablakban megjelent Daniel László alispánt. Az éljenzések lecsillapultával, a tömegből előlépett Molnár Sándor bókai birtokos és Rónay főispánhoz intézte először a következő beszédet:

Méltóságos főispán ur!

Torontál vármegye közönsége ma alispánt választott. Betöltötte azon helyet, a mely akkor lett árvává, midőn a Felső kegye és kormányunk bizalma Torontál megye öröme Főispánjává nevezte ki.

Es méltán töltötte be. Minden irányban méltó ellenfelek közül a választási urnából azon jelölt neve került ki győztesen, a kinek nevét zászlónk hordozta.

Ósi szokásnak hódolva, szövétnekét gyújtottunk, hogy a fáklák lengő fényénél az Isten szabad ege alatt ujonnan választott alispánunkat újból biztosítsuk ragaszkodásunk és szeretetünkéről.

De a midőn ezt tesszük, szívünk sugallatát követve első sorban megjelentünk Méltóságod előtt, hogy Méltóságodnak azon valóban pártatlan, bölcs és a párt-hullámok által fölka-vart szenvedélyeket kiegyeztetni igyekező részrehajlatlanságáért, a melylyel a mai választást vezette, hálás köszönetet mondjunk. Kérve, hogy ragaszkodásunknak ezen jelét kegyesen fogadni méltóztassék: kívánjuk, hogy az Isten Méltóságodat Torontál megye élén sokáig éltesse! Éljen!

Lelkes éljenzés zúgott föl a nagy tüzzel elmondott szavakra, mire Rónay Jenő

főispán igen kegyesen válaszolt, és ígérte, hogy mint eddig úgy ezután is a megye vitális érdekei fogják legfőbb gondoskodását képezni:

Az üdvözlő szónok erre Daniel alispánhoz fordult, és a következő beszéddel üdvözölte őt:

Nagyságos alispán ur!

Az alkotmányos küzdelmek terén kivívott győzelem — nem a hivatos hatalom pusztá elnyerésében, s nem is a hatalomnak még hiubb csillogásában és tündöklésében nyilvánul, hanem igen is, a hivatalos hatalomnak helyes, igazságszerető és részrehajlatlan alkalmazásában van megtestesülve és megdicsőítve.

Nagyságos alispán ur! Midőn téged Torontál vármegye bizalma a nagyhatósági alispáni állásba emelt, ez nemcsak eddigi hivatalos pályádon tanusított igazságos eljárásod, fáradhatlan munkásságod és részrehajlatlanságod jól kiérdemelt jutalmának kifejezése, hanem éppen olyan fontos, mint fényes és terhes új állásodban téled méltán várt közhasznú működésedre is — bizalmának előlegezése.

Nagyságos alispán ur! Hivatali elődöd, kit apostoli királyunk kegye és országos kormányunk bizalma a főispáni méltóságba iktatott, alispáni székét a törvényhatósági bizottságnak ismételt izben azon öntudatos és feledhetlen szép szavakkal bocsájtotta rendelkezésére, hogy: „Teljesített munkája férfias volt.“

Lehet, sőt majdnem bizonyos, hogy Torontál vármegye alkotmányosan választott alispánjainak diszes sora, velleled fog bezárulni s te leszel az utolsója azoknak, kiket mindenkor Torontál vármegye közönségének szeretete választott legjobbjai sorából e diszes polczra.

Tőled is, kit a törvényhatósági bizottság bizalma, ma megyei közigazgatásunk élére állított, tudjuk, hogy úgy mint eddig közpályádon e felelős új állásodban is, melyre Torontál megye közönségének bizalma minden tekintetben méltó ellenfelek közül volt szerencses megválaszthatni alkotni vágyó lelked melegével és ernyedetlen munkásságoddal oly új alkotásokat fogsz létesíthetni, hogy munkádra te is férfiasan büszke lehess.

S mert ezt tudjuk, osztatlan bizalommal tekint meggyénk összlakossága hivatalos működésed elé és e bizalmának zálogát multadban találja fel.

„Multadban látjuk jövőd programját“, a melyet hogy Torontál vármegye népességének anyagi és szellemi felvirágzásának érdekében valósíthass; segítsen az ég! Isten áldása legyen hivatalos működésében a melyen a mi ragaszkodásunk és szeretetünk kíséretét fog. Éljen!

A hatásos beszéd végén ismételt fölhangzott az éljenzugás, és Daniel László alispán rövid, lelkes szavakban köszönte meg a kitüntetést, és a szónok szavaiban neki imputált viszontbizalmat és köztevékenységet minden erejével kiérdemelni, illetve véghezvinni ígérte.

A fölriadó éljenzésekre, rázendült a zene, és a mintegy 100 fáklásból álló menet szép rendben visszatért kiindulási pontjára és szétozolt.

— „A főispánné bálja“. Az a fényes estély mely tegnap éjjel a kaszinó termeiben lezajlott, legjobb bizonyítéka annak, hogy még nem halt ki a jókedv és a mulatni akarás, főleg akkor, mikor a cél egy époló előkelő mint szeretetreméltó asszonyt ünnepegni, mint Rónay főispán bájos neje szül. Pattyánszky Olga. A tegnap éjjel lefolyt

bál, melyet Nagybecskerek városának arany ifjusága rendezett a főispánné tiszteletére. Forrásek Béla kezdeményezésére, ugyelegancia mint kedélyesség dolgában felülmulta a szezon összes multságait. A notabilitások között ott láttuk Rónay főispánt, Daniel alispánt, Steinbach kir. tanácsost, Hegedüs Miklós főjegyzőt, Mihalovits Ödön árvaszéki elnököt, Lauka Gusztáv, számos torontál-megyei földbirtokost s városunknak több kitünőségét. A négyeseket 40 pár tánczolta, a souper-csárdás pedig alig akart véget érni. Ime a hölgyek névsora: Rónay Jenőné, Bobor Gyuláné, Hegedüs Miklósáné, Szentiványi Zoltáné, Balás Ivánné, Moesz Károlyné, Réczey Gyuláné, Piukovics Jánosné, Mihalovits Ödöné, Bielek Mihályné, Bielek Zoltáné, Schwarcz Mihályné, Weisz Izidorné, Szathmáry Kálmánné, Veracsay Gyuláné, Geiger Manoné. Leányok: Bobor Sari, Wlachovits Meláni, Piukovics Irma, Borzsenszky nővérek, Szentiványi Alma, Herczegh nővérek, Kellner Anna, Pálffy Eti, Szathmáry Sári és Geiger Zseni.

— Halálozás. Szomorú gyászhiert vettünk. Dávodi Bakó Farkas, a vármegyének sok éven keresztül volt főlevéltárosa, volt 1848-as honvédtiszt, ma reggel, hosszabb szenvedés után, elhunyt. Temetése holnap délután 3 órakor lesz.

— Gyilkosság Nagy-Torákon. Nagytoráki levelezőnk írja: Grunzu Györgye házartos természetű ember lévén, ugy történt, hogy e hó 15-én feleségével is összekocczant, a melynek rendes következményeként az asszony elpáholása jött volna, ha közbe nem lép anyja védelmére a házartosnak mostoha fia Ocnian Gavriale. A feldühödött apa ekkor kést rántott elő s mostohafiának először nyakán jelentéktelen sebet ejtett; ezzel azonban be nem érte, mert rá mindjárt gyomrát hasította föl az anyja védelmére kelt fiának. A szerencsétlen fiú most gondolt csak menekülésre s vagy ötven lépésnyire elszaladt kifüggesztő belekkel, vértől elborítva, míg végre összerogyott. A megrémült gyilkos elmenekült s hollétéről mitsem tudhatni. Megrendítő volt az áldozat sorsa, ki minden orvosi segítség nélkül maradt a helyszínén és bele is halt sebeibe. Tudósítónk, éles szavakkal kel ki a községben előálott azon anomália ellen, melynek sajnálatos következménye lett, hogy a rendszeresített s annyira égetően szükséges orvosi állomás betöltése vagy négy izben — a konkurrens nem csekély száma mellett is — meg-hiusult.

— Derék tüzoltók. A nagybecskereki önkényes tüzoltók szép jelét adták hazafias érzésüknek. A torontál-megyei magyar nyelvterjesztő egyesület legutóbbi hangversenyén négy tüzoltó teljesítette a színházban a tüzoltói teendőket s az ezért járó díjakat, fejenként 50—50 krt, nem fogadták el, hanem az egyesület céljaira felülfizetés-képpen adományozták. Az egyesület igazgatósága az adományokért hálás köszönetét fejezi ki.

— Magyarosodás a templomban. Mohácsról jelentik: A mohácsi római katolikus autonóm hitközségnek hétfőn tartott képviselői ülése egyhangú lelkesedéssel emelte határozatát azt az indítványt, hogy a vasárnap 9 órai német mise ezen tul magyar legyen. Ezt a misét 1851-ben alapították az ifjuság elnémetesítése céljából és ma is német misét hallgat minden vasárnap az a 900 iskolás gyermek, kik közt alig találkozik tiz németajku, a határozat a pécsi püspökség engedélye után fog életbe léphetni. Az indítványt Erdődy Gyula képviselői tag a koronázási jubileumra való tekintettel nyújtotta be.

— Gyilkosság. A torontál-megyei Pésszak községben vasárnap reggel halva találtak egy ottani vagyonos parasztagdát

az ágyában. Felesége nem volt otthon és a szerencsétlen egyedül volt a házban. A csendőrség több gyanús embert elfogott. A gyilkos érintetlenül hagyta a nyitott szekrényben fekvő pénzt és így valószínűleg bosszúból követte el a gyilkosságot.

— **Izgalmas jelenetek voltak tanui** Orsován a közeli napok egyikén a délutáni órákban a Dunasoron sétáltak. A múlt években elhalt Neuberger dunagőzhajózási társulati kalauz 8 éves fia, Neuberger Lajos a „Magyar király“ vendéglő előtt a kőgáton játszott és elcsuszva a Dunába esett; már-már elborították a hullámok, midőn Péter Mihály, a Dunagőzhajózási társulatnál alkalmazott kormányos, kabátját és mellényét levetve, a Dunába ugrott és sikerült neki a már fulladozó gyermeket saját élete kockáztatásával megmenteni.

A közönség köréből.*)

— Nyilatkozat. —

A „Felső-Torontál“ szerkesztőségének lapja 41. számában „Tisztelges közönségi pénzen“ című pamfletszerű kirohanásaira — nehogy Torontálmegye urai közönsége egy pillanatra is tévedésbe ejtessék — kénytelenek vagyunk akarunk ellenére is, megegyeszer visszatérni. Midőn a Torontál 85. számában czáfolatunkat közzétettük, miután nem akartuk a nagy közönséget aprólékos részletekkel, nem oda tartozó magánügyekkel untatni, elégnék tartottuk a Felső-Torontál 37. számában jól ismert parasztforrásból ellenünk szórt galád rágalmakat lakonikus rövidséggel és férfias bátorsággal visszautasítani.

A szemtelen vád tenorja és magva, hogy mi közönségi pénzen jártunk „tisztelgési“. Es mi ép ezt, nem mint a Felső-Torontál vakmerően mondja „tudva valótlannal“, hanem igazságérzetünk teljében, a rideg valónak megfelelően bélyegeztük, a konvencionális formában, gyalázatos koholmányoknak, még pedig teljes joggal azért, mert mi O. Telek község képviselőtestületének április hó 13-án 22. sz. a. kelt s jegyzőkönyvbe foglalt egyhangú határozatával megbizattunk az iránt, hogy a 890 holdas u. n. Fenék haszonbérletét a község lakossága részére a miniszteriumnál kieszközöljük; erre való költségeinkül pedig ötünknek 90 frt szavaztatott meg olyformán, hogy az egyelőre a nádpénzből előlegeztessék, utunk sikere esetén pedig a községi haszonbérlet által megtérítettessék.

Ezen egyhangú határozat folytán mi 1892. április 21-én, tehát a Csávossy-tisztelgést két nappal megelőzőleg, megbizatusunkhoz képest Budapestre utaztunk, a pénzügyminiszternél audienciát nyertünk s a mint a következmények mutatják a legszebb eredménytel jártunk el, a mennyiben a községi bíró a saját pénzét tevén bánatpénzül s a Fenék haszonbérletét a községi lakosok részére árverésen megszerezte s egyúttal bírja a miniszter és jószágigazgató ígérését, hogy ezen árverés — tekintet nélkül a német utóajánlatokra — ratifikálni fog. Ez a tiszta valóság, s ez derült ki a helyettes alispán által elrendelt s a járási főbíró által f. évi május hó 14-én megtartott s befejezett vizsgálat alkalmával. Ebből mindenki megértheti, még a Felső Torontál is — ki pedig ez alkalommal paraszt ész után jár — hogy mi közönségi pénzen nem tisztelgési és parádézni jártunk, hanem a község lakosságának elsőrendű s vitális érdekében terhes azonban sikerkoronázta munkát végeztünk. Hogy ezen még április 13-án nyert képviselőtestületi utasítás folytán foganatba vett budapesti utunk ugyszólván összeesett a tisztelges napjával — a mennyiben mi Budapesten a két nappal később jövő tisztelgőkhöz csatlakoztunk — még nem képezhet oly iszonyu bünt, hogy azért országvilágot telegarral belármázzni, bennünket orgyilkosoknak bélyegezni, s helyettes alispánunkat is megapostrofálni kellene.

Mert hisz nem tarthat bennünket még az

* Az o rovat alatt közzétett nem vállal felelősséget a szerk.

együgyü Felső-Torontál sem oly naivnak, hogy mi, a községi pénztárból, mely minden a legszigorubb hatósági felügyelet alatt áll, oly czimen vegyünk ki pénzt, a mely czim a községi számadásban hely nem foghat, melyért a járási főbíró, avagy a megyei számvevőség bennünket rögtön felelősségre vonhatna. Vagy talán azt hiszi a Felső Torontál a maga szerénytelen szerénységében, hogy a „liba legeltetés iránti közbenjárás“, avagy a „Háznagyi tisztelgés“ olyan czim, a mit egy községi számadásba fel lehet venni? Es, hogy mi oly bátrak vagyunk, hogyha épen községi pénzen akarunk parádézni — a mint hát az távol áll tőlünk — azt jegyzőkönyvileg megörökítjük. Ily supposíció a paraszt feltogásnak lehet teljesen megfelelő, de művelt, komoly ember előtt komikum számba megy. Es most sajnáljuk, hogy a Torontál 85. számában közzétett czáfolatunkban nem világítottuk meg az ügyet apróbb részleteiben is, mert az esetben megspórolhatta volna a Felső Torontál 41. számú s mi a jelen immár elmérgesedett replikánkat. Sajnáljuk még ezenkívül a Felső Torontál t. szerkesztőségét, hogy oly könnyelműen ül fel rosszakaratu tudósítóinak.

Annyiból pedig megnyugtathatjuk, hogy a mint fennebb is jeleztük, a helyettes alispán ur és illetve őt megelőzőleg egy nappal előbb a járás főbírája a vizsgálatot megejtette — melynek adatai a fentiek igazságát hivatva legyőzni s határozathozatalra az alispáni hivatalhoz már be is terjesztette.

A rövid idő múlva kézhez veendő határozat után, melyet mi a legnagyobb lelki nyugalommal várunk be, azt hisszük, még lesz egymáshoz egy pár szavunk.

Az ó-teleki deputátusok nevében:
Végh Ferencz, közs. jegyző.

Táviratok.

A képviselőházból.

(A képviselőház ülése május hó 17-én)

Budapest, május 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőházi mai ülésén, melyen Andrassy Tivadar gróf elnök, folytatták az igazságügyi tárca költségvetésének tárgyalását, melynek folyamán Szilágyi Dezső igazságügyminiszter rendkívül elemében volt, és minden czimnél válaszolt az ellenzéki oldalról jött felszólalásokra. Különösen gunyoros hangulatban volt, és Issenkutzot szerfölött kifigurázta, majd nagy hévvel veté oda, hogy Magyarországon előléptetéssel, fizetésemeléssel jutalmazták a bírák érdemeit, nem pedig czimekkel és rendjelekkel. Polónyinak a bank-bíróságokra vonatkozó aggályait eloszlatja; Kovács Józsefnek a díjnokokról mondott Succi és Tanner-féle hasonlatait értékükre szállítja le és nem fogadta el a javaslatot, hogy a fővárosban egy forint ötven krajczártól két forintig, vidéken pedig egy forinttól egy forint ötven krajczárig állapítsák meg a díjnokok napidijait. Aki szorgalmas és ügyes megkapja a jutalmát a segélyezési alaphól.

Szilágyi Dezső felelt még Vison-tainak a Korona-ügyészi állás betöltésének kérdésében. Polónyinak a rabok rettentő helyzetére nézve tett szavaira megjegyzi, hogy valaki tegnap éppen a rabok fényes ellátását emlegette. Próbálnák csak fölnyitni egyszerre valamennyi börtön ajtaját, bizonyára kevés maradna ott bent önkénytelen. Ugyancsak a kér-

déses szónoknak a taposó-malomra vonatkozó megjegyzéseit, zajos derűtlenség közt humorizálta ki az igazságügyminiszter.

Holnap folytatják az igazságügyi tárca költségvetésének a tárgyalását.

Ülés vége fél 3 órakor.

Klapka tábornok meghalt.

Budapest, május 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Klapka György tábornok, a szabadságharc egyik kitűnő főtisztje, Komárom hősi védője, ma reggel 7 órakor szívizélhüvésben meghalt.

A képviselőházban Andrassy Tivadar gr. elnök jelentette be Klapka György tábornok halálát. Indítványozza, hogy a ház fejezze ki részvétét.

Szapáry Gyula gróf miniszterelnök hozzájárul az indítványhoz, s jelenti, hogy a negyvennyolczas honvédek központi választmánya elvállalta a temetés rendezését.

A képviselőház végül elhatározta, hogy az elhunyt tábornok koporsójára koszorut helyez.

Budapest, május 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Klapka György tábornok halála hirtelen következett be. Tegnap még a városligetben sétálgatott, s ott találkozott Szilágyi Dezső igazságügyminiszterrel, a kivel hosszabban beszélgetett.

Az estét egy ismerős családnál töltötte, a hol jóízűen megvacsorált. 11 óra tájban tért haza lakására, az István főherczeg szállodába. Az est folyamán rosszul érezte magát, s 7 órakor meghalt.

A Klapka György életrajzát a következőkben adjuk:

Klapka György született 1820. évi április hó 7-én Temesvárott. 1838-ban az osztrák hadseregbe lépett, a honnan 1842-ben a magyar testőrséghez helyeztette magát át. 1847-ben alezredessé lett, 1848-ban pedig bucsut vett a hadseregtől és a magyar szabadságharcz szolgálatába szegődött.

Előbb Erdélyben a székely népfelkelést szervezte, majd Komárom és Pozsony erődítési munkalataival bizatott meg s ezek sikeres kivitele után a vezérkar főnökévé nevezetett ki a déli hadseregnél s mint ilyen, Vetter tábornagy alatt, tevékeny részt vett a délmagyarországi szerbek visszaveretésében. 1849. január 4-én Mesáros hadtestét vette át, visszazoritotta Schlicket, Kassánál egyesült Görgeivel és rendkívül kitűntette magát a kápolnai és issaszeghi csatákban. Itt a csatateren nyújtotta át neki Kossuth a tabornagygyá való kinevezetéséről szóló okmányt és az érdemjelet.

Ezután végig küzdötte a váci és nagy-sarlói diadalmas ütközeteket, s ekkor megbizott a hadügyminiszterium vezetésével, mely állását 1849. május haváig viselte. Juniusban átvette Komárom parancsnokságát. Több hősi csata után, a melyekből nyilvánvalóvá lett vitézsége és genialis hadvezértehetsége, jul. 30-án a Nyitra és a Vág folyók közé szoritotta az ellenséget és aug. 5-én Győrbe ért. Itt érte őt a világsi katasztrófa hire. Gyorsan visszavonult Komáromba s 24 ezer emberével e várát szeptember haváig védte. Ekkor kapitulált s előbb Londonba, majd Genuába ment. 1867-ben kegyelmet kapott s ekkor visszatért Magyarországra. Az utóbbi években Budapesten tartózkodott.

A koronázási jubileum ünnepelei.

Budapest, május 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) A koronázási jubileumának ünnepélyességei Budapesten négy napig fognak tartani. Junius 6-án lesz a vidéki küldöttségek érkezése és Ő Felségének ünnepélyes nagy bevonulása. Este diszelőadás és monstre-fáklyásmenet. 7-én kivilágítás és nagy tűzijáték. 8-án istentisztelet, a két háznak fogadása, népiünnep és diszelőadás az operában. 9-én fogadás az udvarnál.

Az elkeresztelések.

Budapest, május 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Élénk érdeklődéssel tekintenek az országgyűlési szabadelvű párt ma esti értekezletére, melyen a kultuszminiszteri tárca keretében szóba fog kerülni az elkeresztelések ügye is.

Wekerle újabb diszpolgársága.

Budapest, május 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Sátoralja-Ujhely város képviselőtestülete, Wekerle Sándor pénzügyminisztert, a város anyagi jólétének emelésére tett intézkedéseiről, tegnap egyhangulag a város diszpolgárává választotta.

A görög választások.

Budapest, május 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Athenből jövő jelentések szerint Trikupisz győzelmét Görögországban még ellenfelei sem merik kétségbe vonni, bár a hivatalos kimutatások még hiányzanak.

Két szerb falu háboruja.

Budapest, május 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Belgrádi táviratok szerint a szvilajnezi járásban, két szomszéd falu lakossága, egy birtok tulajdonjoga miatt, fegyveresen vonultak egymás ellen. Két embert agyonlőttek, heten pedig súlyosan megsebesültek. Tegnap délután aztán pandurok jelentek meg a helyszínén és a vérontást megakadályozták.

Leugrottak a negyedik emeletről.

Budapest, május 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Triesztben tegnap Sirovich törvényszéki segédhivatali igazgató, valamint Vukovich dalmát matróz, pillanatnyi elmezavarban leugrottak egy ház negyedik emelétről. Mindketten súlyosan megsebesültek. Sirovich tegnap délután meghalt, míg Vukovich matróz jobban van.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözsderől.

Budapest, május 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Buzakinál csekély, vételkedv tartózkodó. Forgalom 8000 métermázsa. Effektiv buza 10, rozs 10, tengeri 5 krral olcsóbb.

Határidőüzlet:

Buza máj.-jun. 8.47-49.

Buza őszre 8.02-04.

Tengeri máj.-jun. 4.82-84.

Tengeri jul.-aug. 4.95-97.

Zab tavaszra 5.36-40.

Zab őszre 5.38-40.

Káp-repcze 12.10-24.

Időjárás: derült meleg idő.

REGÉNY-CSARNOK.

I r é n .

Regény.

— A „Torontál” számára írta: —

Scossa Dezső.

(25-ik folytatás.)

Dorinda büszke volt hódítására s nagyon boldognak és szerencsésnek érezte magát, elkapottságában fölényt nővéreivel is éreztetve, a kik közül Alexandrának nem átalta szemébe mondani, hogy férje egy közönséges paraszt, Chloe előt pedig nem titkolta abbeli kételyét, hogy grófja valaha nőül vegye.

E miatt gyakran keletkezett heves összehúzóalkozás a nővérek között. Chloe ideges és daczos lett, mikor megtudta, hogy Deveczery grófnak sokat emlegetett hitbizományt csak a holdban van. Erasztne pedig mind jobban érezte, hogy őt nem családi boldogságra szerződtették.

Ha ezelőtt ostobaságnak tartotta a szerelmet, most férje részéről heves szerelmet kívánt, ha azelőtt sohasem bírta a gazdag ember viseletét, most férjétől hibátlan udvariasságot követett; ha azelőtt fölöslegesnek hitte az érzés öszhangzását, most lassankint elhitte magát, hogy őt nem érték meg; ha azelőtt testtel-lélekkel csak gazdag akart lenni, most oly boldogságra vágyott, a mit nem lehet pénzen megszerzeni, szóval házasságának langyos légkörében elveszté realiztikus életnézetét.

Ez az átváltozás persze hosszabb időn át történt vele, mialatt a megszokás tompító hatalma közönyössé tette őt megváltozott állásának tagadhatatlan előnye iránt és nem tudta többé méltányolni az azelőtt annyira kívánt kalitka aranyozott rostélyát.

Regécziné belátta, hogy Alexa házassága nem a legjobban sikerült s másik két leánya figyelmét más irányba terelni törekedett.

Az Eraszt pár kénytelen a kelletlen együttélését kölcsönös bosszantások mérgezték meg s mióta Eraszt apósa elleni követeléseit biztosította, nejének elkeseredése határt nem ismert. Az előbbi közöny visszavettségé, majd gyűlöletté fajult. Az öregedő férj mogorvaságával a feleség életkedve is növekedett s mivel nem követhette azt tetszése szerint, a gályarabság teljes volt reá nézve, habár a név hiányzott.

E részben is gond szállt tehát a sanyargatott Regéczi családra, mert nem volt lehetetlen, hogy Alexa házassága szakadással fog végződni.

Egy volt csupán, a ki megmenteni képes lett volna csupán, — Oszlányi Kornél neje: Irén, kit Regécziné mindig büszkén állított férje elé, ha az anyagi romlásukkal őt okozta.

Az a ragaszkodás, a mit Irén iránt éreztek, nem volt ment minden önösségtől, sőt nyilvánvaló volt, hogy Irénnek rokonáért, Holló Zoltánért hizelegnek. Ennek házassága pedig Dorindával bevezetett ügynek tekintett s a szigeten való időzés épen azért is lett meghosszabbítva, hogy a fiatalok a ligetben fakadt érzelmeik betetőzésére juthassanak.

Egy napon Sziklai Lajos személyesen jött ki a szigetre, hogy főnökének, a ki gyengélkedése miatt pár napig nem jött be a fővárosba, néhány sürgönyt és levelet kézbesítsen.

Regéczi épen egyedül volt nejevel. Fásulttan bontotta fel a leveleket s azután bizalmas emberének adta át. De a mig ezt tette, ajkai rágatóztak. Sziklai Lajos összehuzta szemöldeit, a mig a leveleket olvasta s aztán visszanyújtá főnökének. Regécziné figyelmét nem kerülte el férjének hirtelen átváltozott arca. Elkapta a leveleket onnét és mohón olvasta el. Aztán mérgesen gyürte össze azokat és felkaczagott.

— Ezen épen nem lehet nevetni bárónő, — mondá Sziklai.

Regécziné megvető, kicsinylő tekintetvetett mindkettőjükre s újra felkaczagott.

— A Regéczi gyár nem jövedelmez annyit, a mennyi néhány rongyos váltó kifizetésére kell? Hahaha! Szégyen! Gyálázat!

Ugy látszott, hogy az alkalom itt van, mikor Sziklai Lajoson, a kit régóta gyűlölt, boszút álljon. Meg akarta szégyeníteni s egész szóáradat özönlött belőle, hogy kicsinyítve büszkeségét, lesujtsa, gyanusítsa, mialatt mérgesen járkált le s fel a szobában.

— Ti vagytok az okai, hogy ennyire jutotunk, ti ijesztgettetek, mikor nem volt szükség arra, ti palástoltátok el a valót, mikor azt fel kellett volna tárni. Ez volt a baj és a ti éhetetlenségetek. Tervszerűen, észszel kellett volna dolgoznotok a helyett, hogy a délutánokat átaludtátok. De az egész üzletnek hiányzott a lelke, nem volt feje. Vagy mertetek-e csak egyszer is nagyobb vállalatba fogni, lehetett-e valaha a gyár készítményeit a hirdetések rovatában olvasni? Hallott-e azokról és arról valaha valaki? Nem, semmit sem tettek, mert hiszen nem is vagytok kereskedők, nem is tudjátok, hogy az üzletnek elengedhetlen kelléke port szórni a világ szemébe! Istenem, hát miért nem szóltatok nekem, hogy ennyire vagyunk. Én megtanítottalak volna reá hasznót találni bárhol is, ha százezrekbe került volna is.

Regéczi mint egy kis manó ugrált a felesége körül, kiméletlen szavait félbeszakítani akarva és bocsánatkérő tekinteteket vetve Sziklai Lajosra. Ijedelme inkább nevésségesnek tetszett s mire neje minden epéjét kiöntve fáradtan és sirva dőlt a dívánra, ő is odaomlott homlokát zsebkenőjébe takarva.

Sziklai Lajos nyugodtan és komolyan felelt Regécziné vádjaira. Elmondta, mit talált, mikor a gyár vezetését átvette, hogy mit tett az üzlet forgalmának emelésére, hogy daczára annak, hogy csak a műszaki dolgok ellátása tartozott kötelességéhez, hivataltársaival éjjeken át dolgozott azon, hogy az üzlet jövedelmei fokoztassanak.

S mig a vádakát visszautasítá, Regéczi helyeslőleg bolingattott fejével. Érezte, tudta, hogy a mit mond, az igaz.

— Kegyed tudta asszonyom, — végzé be Sziklai Lajos — hogy a nagy teher a csökkenő jövedelemmel nincsen arányban, de azért nem szakított életmódjával, sőt szükségletei növekedtek. Az a gyár, a mely azelőtt egy városnegyedet táplált tudja-e, hogy most alig ad annyi embernek kenyeret, a hány szolga kegyedet körülveszi. Hova vezethet ez? . . .

— Elég! Elég! — mondá Regéczi rimánkodva.

— Nem mi, kegyed idézte elő a bukást asszonyom és az a por, a mit a világ szemébe szortunk. Csak még egy fizetést kell elmulasztanunk és csődöt fognak kérni ellenünk!

Sziklai Lajos távozott. Regécziné görcsös zokogásban tört ki, férje kezét csapkodta. Nem volt mit tennie többé. Sajnálta Regéczit, de a végromlást nem akadályozhatta meg, az a kapunál volt már.

Regécziné ettől kezdve még nagyobb ellensége lett Sziklai Lajosnak s egy napon, a főnnebbi jelenet után, azzal a kivánsággal állt férje elé, hogy bocsássa el.

— Hová gondol, bárónő? Elbocsátani őt, az üzlet lelkét!

De az megmaradt kivánsága mellett, mitsem törődve megrettent férje zavarával, a ki ijedségében kezét morzsolta s fejcsüggesztve ült helyén.

— Oh! oh! illet még csak gondolni is! Hiszen az nem is úgy megy ám. Bennünket szerződés köt . . . hogyan juthat hát ilyenmi eszébe bárónő?

— Tulságosan sokra van becsülve.

— Hát hogy ne becsülném. Ő egy igen kiváló becsületes, munkás jó fiu . . .

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő: Dr. Brájler Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

Tamisácz szabályozó és belvizlevezető társulat.

192. szám 1892.

(218—21)

Pályázati hirdetés.

A Párdányban székhelyvel bíró „Tamisácz szabályozó és belvizlevezető társulatnál az ellenőri teendőkkel is egybekötött irnoki állás megüresedvén, ennek betöltésére a pályázat ezennel kiíratik.

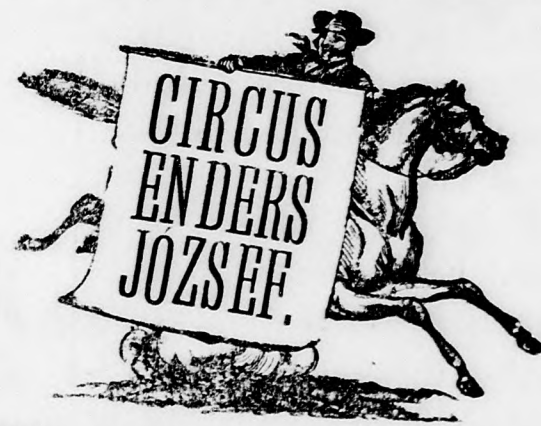
Ezen állás 500 frt havonként előre kifizetendő évi fizetéssel egybekötve lévén, felhivatnak mindazok, kik ezen állásra pályázni szándékoznak, hogy fedhetlen előéletüket, képzettségüket és eddigi alkalmaztatásukat igazoló bizonyítványokkal felszerelt kérvényüket legfeljebb folyó évi június hó 1. napjáig ezen társulati igazgató-ságnál benyujtsák.

A pályázótól megkivántatik a magyar nyelv tökéletes tudása, továbbá jó és szép kézírás és számvitelbeni jártasság.

Párdány, 1892. május 10.

Petrikovits Róbert,
társulati igazgató.

40 tag
és 20
idomitott
lovakkal.

40 tag
és 20
idomitott
lovakkal.

Nagybecskereken

a kis hid melletti téren.

Naponta változott műsorozattal

nagyszerű dísz-előadás

saját zenekarral és új fedezett ponyvával.

Belépti díj: I. hely 60 kr., II. hely 40 kr., III. hely 30 kr., Karzat 20 kr.
Kezdeté 8 órakor. (205-6)

Minden ünnep- és vasárnapon 2 előadás,
az első délután 4 órakor, a második este 8 órakor,
minden előadás egész új műsorozattal.

Bor-kivonat.

Ezen jónak bizonyult különlegességet egy kitünő, egészséges bor azonnali elkészítéséhez, a mely a valódi természeti bortól nem különböztethető meg, a legjobban ajánlhatom.

2 kilo (100 liter borra elegendő) 5 frt 50 kr.

Használati utasítás ingyen esomagoltatik hozzá.

A legjobb sikerért és egészséges gyártmányért kezeskedem.

Szesz-(spiritu-)megtakarítás

elérhető az utolérhetlen erősítő-szeszem által pálinkáknál. Ezen szesz kellemes és csipős ízt kölcsönöz az italoknak és csakis én nálam kapható.

1 kilo 3 frt 50 kr. (elegendő 600—1000 literre) használati utasítással. (169—30.9)

Ezen különlegességeken kívül ajánlom valamennyi szeszeimet rum, cognac, likörök stb. gyártmányához utolérhetlen minőségben. Használati utasítás ingyen mellékeltek.

Árjegyzék bérmentve.

Pollak Károly Fülöp

szesz-különlegességi-gyár Prágában.
Szolid képviselők kerestetnek.

KREMER FÜLÖP

NAGY-BECSKEREKEN

ajánlja raktárát legjobb minőségű

portlandi és roman-vakolatban,
vakolat-árúit, valamint

kőfaragó-munkákat

házdíszítésekre.

Beszerez minden építőcikkeket

leggyorsabban. (212-6.2)

PLEITZ FER. PÁL

könyv- és könyomdája,

ajánlkozik mindennemű

nyomtatványok

gyors és ízletes elkészítésére.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.